

et Forbehold mod Rigtigheden deraf, og hen-
 vise det ærede Medlem til Forholdene i Nu-
 tiden; thi naar han fremhøvede, at de frie
 Stater vare de, som havde den direkte Bes-
 kætning, og at derimod andre Stater, Æne-
 voldsstaterne, havde den indirekte, saa op-
 regnede det ærede Medlem jo selv Norge,
 Sverig, England og Frankrig som dem, der
 endnu havde en større indirekte Beskætning
 end Danmark, og jeg vil da spørge det ærede
 Medlem, om ikke disse Stater ere frie Sta-
 ter, særlig England og Frankrig. Det ærede
 Medlem medtog ikke Tydskland, men hvis det
 ærede Medlem vilde have medtaget den tydske
 Kantslers Motivering af hans Toldlovsfor-
 slag, vilde han have fundet, at de netop ere mo-
 tiverede ved en Henvisning til, at Tydskland
 i saa Henseende stod tilbage for den alminde-
 lige Udvikling, at de indirekte Skatter i Tydsk-
 land udgjorde et forholdsvis mindre Beløb
 i Forhold til andre Lande, og at man for-
 saavidt snarest muligt maatte søge at raade
 Bod paa det. Jeg tror ogsaa, at, naar man
 ikke bygger hele sin Betragtning paa Theorien
 om, hvad der i og for sig kunde være det
 Rigtigste, men paa, hvad der er praktisk muligt
 og gennemførligt, saa skal man være yderst
 varsom med at opstille den Slags Principer
 og saa ville indrette sin Handlemaade der-
 efter. Vi have jo haft Exempler paa hos
 os, hvorledes det gaar med denne Formue-
 og Indkomstskat; vi have haft den gjentagne
 Gange, men altid kun paa et Par Aar, saa
 var det ikke muligt at fastholde den længere,
 og jeg tror derfor ogsaa, at dersom man
 virkelig vilde gaa over til den, vilde
 man snart finde, at de gamle Skatter vare
 dog bedre Skatter end de, man paaførte,
 at de Fordele, der ere forbundne med indi-
 rekte Skatter ville i høi Grad opveie, hvad
 der kan siges til Fordel for Indkomstskatten.
 Naar man henviser til, at Staten skal hvile
 paa Skatteevnen o. s. v., saa er det jo netop
 mod det Maal, vi arbejde ved Reformerin-
 gen af den indirekte Beskætning, ved at lægge
 høiere Told paa Luxusartikler og fritage
 Fornødenhedsartikler, men en fuldstændig
 Forvandling af Beskætningsprinciperne tror
 jeg virkelig ikke, at dette Thing eller Regje-
 ringen paa nogen Maade vil gaa ind paa.
 Selv om den Slags Tendenser komme frem,
 er det jo givet, at man ialtfald maa refor-
 mere paa Grundlag af status quo. Det er

det, som navnlig finder sit Udtryk i denne
 Afstemning og Vedtagelse af Lovforslaget i
 denne Skikkelse og med dette finansielle Re-
 sultat. Først at opgive de Skatter, man
 har, og saa bagefter prøve, om man kan faae
 andre Skatter ved Siden, vilde være en
 Fremgangsmaade, som jeg tror vilde være i
 høieste Grad usforvarlig; ialtfald maa status
 quo bevares og de nuværende Skatter i det
 Omfang, der erkjendes nødvendigt til
 Statshusholdningens Førelse, indtil man
 enes om en Reform i Henseende til dem og
 navnlig ogsaa eventuelt maatte enes om en
 saadan Formues- og Indkomstskat, som det
 ærede Medlem talte om. Det har jeg alle-
 rede ved 1ste Behandling udtalt, og det tror
 jeg ogsaa fremdeles, at dette Sidste vil have
 sine store Værkeligheder, men da Spørgs-
 maalet ikke foreligger, skal jeg ikke komme
 nærmere ind paa det.

Men hvad saa det Spørgsmaal angaar
 om, i hvilket Omfang den nuværende Ind-
 tægt behøves til Tilfredsstillelsen af Statens
 Fornødenheder, baade dem, som ere, og dem, som
 kunne forudses at ville komme, skal jeg blot
 gjøre opmærksom paa, at her kan der jo
 muligvis, som fremhøvet ved 1ste Behandling,
 være nogen Divergens imellem Flertallet ind-
 byrdes, idet der kan være dem, som mene, at
 der slet ikke er nogenjomhelst Grund til at
 gaa til Medsættelser, men at man tværtimod
 maa ønske endogaa forøgede Indtægter for
 at møde de kommende Krav, og forsaavidt er
 det en Selvfølge, at de Medlemmer, som gaa
 under denne Opfattelse, ikke have nogen An-
 ledning til Andet end til at være fornøiede
 med Udfaldet af Afstemningerne. Paa den
 anden Side kan der muligvis være dem, som
 mene, at man ikke fuldt ud behøvede at fast-
 holde det Maal af Indtægter, man nu har
 igjennem den indirekte Beskætning, men at
 der maaste kan finde nogen Udgang Sted som
 et Offer, der bringes for at fremme en Re-
 form, som man i saa mange Retninger maa
 tillægge stor Betydning; men fra disse Med-
 lemmers Synspunkt er det klart, at de kun
 kunne være tilfredse med at have et saadant
 Maal af Indtægter, som eventuelt kan mu-
 liggjøre Offre, uden at Udgangen i Stats-
 indtægterne bliver usforholdsmæssig stor, saa
 stor, at man af Hensyn til Statskassens In-
 teresse ikke finder at kunne gaa ind derpaa.
 Derfor antager jeg, at Flertallet i dette Thing